

Soender Singh: een warm en veilig thuis waar God voorziet

Het Soender Singh meisjesinternaat van de Broedergemeente in Suriname, is een huis in Paramaribo voor meisjes en jonge vrouwen. Hier wonen zo'n 30 studenten die om praktische of andere redenen niet thuis kunnen wonen. Op 6 december dit jaar bestaat het complex 100 jaar. We nemen een kijkje bij het internaat en ontmoeten een aantal studenten en de directeur.

Het is zondagochtend, kwart over negen. De normaal zo drukke Henck Arronstraat, midden in het centrum van Paramaribo, ligt er nog verlaten bij. De ramen van de Soesamatjakerk, die ook op het internaatsterrein staat, glinsteren in het felle zonlicht. We zijn uitgenodigd door de directeur van Soender Singh, zuster Audrey Tjin Asjoe-Millerson voor een rondleiding door het internaat, maar natuurlijk niet voordat we eerst de kerkdienst hebben bezocht. Even voor aanvang van de dienst schuift een groepje meisjes in de rij aan waar zuster Audrey zit. Ook voor hun hoort de kerk bij het weekprogramma.

Vriendschappen

Na de dienst neemt zuster Audrey ons mee over het terrein. Hoe gaat het eigenlijk met het internaat? "Wat de studenten betreft, gaat het heel goed", zegt ze. "Ik zie dat ze over het algemeen lekker in hun vel zitten, ze hebben het naar hun zin. Er ontstaan

bijzondere vriendschappen tussen de meiden. Wonen in een internaat is natuurlijk niet altijd alleen maar leuk, maar meestal gaat het gewoon heel goed. Ik zie het aan ze, ze stralen het uit. Ook hun studieresultaten zijn goed en dat is voor mij een teken dat ze hier dus geconcentreerd kunnen studeren."

Crisis

Een ander verhaal is de financiële situatie. Suriname heeft zich de afgelopen jaren in een diepe economische crisis gestort. Voor veel mensen is dat een ramp. Zij kunnen het hoofd amper nog boven water houden, zo vertelt zuster Audrey. "De financiële omstandigheden zijn echt heel moeilijk. De boodschappen zijn de afgelopen jaren zo ontzettend duur geworden door de crisis. Ik schrik vaak als ik over de markt loop en bedenk hoe weinig ik nog maar kan kopen met hetzelfde geld. Ik ga tegenwoordig steeds vaker buiten de stad om eten en drinken te kopen, anders weet ik niet meer hoe ik het nog kan betalen. Ik wil best niet dat de mei-

den de dupe worden van de staat van het land. We moeten ervoor zorgen dat de studenten krijgen wat ze nodig hebben. Maar God voorziet altijd."

Een veilig thuis

Met toestemming van de kamerbewoners, nemen we af en toe een kijkje in een van de kamers van de studenten. Tijdens ons bezoek, waarbij we ook foto- en video-opnamen maken, komen meerdere meisjes af en toe even kijken wat er gebeurt. Oorspronkelijk woonden in het internaat vooral meisjes uit het district Nickerie die in de hoofdstad kwamen om te studeren, maar niet iedere dag de lange reis tussen huis en school konden maken. Het internaat was in die zin vooral een praktische oplossing. Voor sommige studenten die nu in Soender Singh wonen is dat nog steeds zo, maar het huis biedt ook onderdak aan meisjes en jonge vrouwen die thuis worden geconfronteerd met complexe en systematische problematiek, zoals verwaarlozing, mishandeling en andere vormen van grensoverschrijdend gedrag. Voor hen is Soender Singh een veilig thuis, waar ze zich kunnen concentreren op hun studie, waar ze zich gedragen weten door de liefdevolle verzorging van zuster Audrey, en waar vriendschappen voor het leven worden gesloten.

Moeder

Zuster Audrey is sinds 2017 directeur van het Soender Singh meisjesinternaat. In eerste instantie werd ze benaderd als interim-directeur. Maar toen haar voorganger niet meer terugkwam, besloot ze te blijven en nam ze haar intrek in de woning aan de voorkant van het internaatsterrein. "Toch voel ik mij meer moeder dan directeur", vertelt ze. "Ik ben dag en nacht beschikbaar voor de studenten. Ze komen vaak naar me toe omdat ze willen praten over school of over hun thuissituatie.

Sommige studenten kunnen zich van tijd tot tijd best wat eenzaam voelen, als je je bedenkt dat je ver van huis woont. Het is fijn dat er dan iemand is bij wie ze altijd terecht kunnen. Ook komen ze naar me toe met praktische vragen. Zo ga ik soms met ze mee naar een doktersbezoek, of naar een ouderavond op school, omdat de eigen ouder te ver weg woont."

Sheromini

De studenten die we spreken, zijn positief over het internaat en over zuster Audrey. Sheromini (23) is de 'huisoudste'. Ze studeert HBO bedrijfskunde en woont sinds 2016 in Soender Singh. "Ik vind het heel prettig om hier te wonen", zegt ze. "Het is huiselijk, je voelt de warmte. Ook ervaar ik nog steeds genoeg vrijheid. En de moeder-dochterband met zuster Audrey is heel fijn. In de COVID-periode kon ik niet naar school, en was er voor mij geen noodzaak om in het internaat te zijn. Toen heb ik weer een poosje thuis gewoond. Maar omdat ik het hier zo leuk vind, en omdat ik de andere meiden en zuster Audrey zo miste, ben ik snel weer teruggekomen."

Jomanda

Ook Jomanda (24) heeft het goed naar haar zin. "Vanaf mijn 12^e jaar woon ik in de stad, waar ik op verschillende internaten heb gewoond. Toen ik tijdens een toevallige ontmoeting, nu zo'n vijf jaar geleden, zuster Audrey voor het eerst sprak, was ze zo vriendelijk. Ze straalde zoveel liefde en warmte uit, dat raakte mij. Al gauw nam ik het initiatief om te vragen of ik hier kon komen wonen. In september van dat jaar ben ik verhuisd naar Soender Singh."

Groot onderhoud

Terwijl we rondlopen over het terrein, valt op hoe verschillend de staat van onderhoud is van de verschillende internaatgebouwen. Sommige kamers en gangen zijn goed opgeknapt en zien er schoon en modern uit. Maar bij andere gebouwen is het een heel ander verhaal. Daar is het sanitair, de gangen, de kamers, de ramen en kozijnen en het buitenwerk aan groot onderhoud toe. "Het maakt me soms heel verdrietig", zegt zuster Audrey. Ze wijst op plekken in het gebouw waar de houten planken ernstig zijn aangetast door houtrot. "Als het gaat om onderhoud en renovaties, zien we dat het echt beter moet. Met name het sanitair, de studieruimte boven en een aantal slaapkamer moeten echt grondig worden aangepakt. Maar we kunnen niet altijd wachten tot we een grote som geld beschikbaar hebben om alles in één keer goed aan te pakken. Dan begin je toch alvast met een likje verf hier, een paar planken daar. En ik ben de eerste die dan de verfkast ter hand neemt. Als het beter kan - en het kán beter - dan wil ik niet langer wachten. Dan wil ik er gewoon voor gaan!"

Dankbaar

Het is bewonderenswaardig om te merken hoe zuster Audrey onder deze omstandigheden toch positief blijft. Wat geeft haar vreugde in haar werk? Haar gezicht klaart direct op na deze vraag. "In de eerste plaats mijn geloof", roept ze blij uit. "Gebed doet echt wonderen. Ik ben de Heer dankbaar dat Hij altijd naar ons omziet. En dat Hij van tijd tot tijd de juiste mensen op ons pad stuurt. Daarnaast houd ik het ook vol door de liefde die de studenten mij geven. Wat je zaait, zul je ook oogsten, daar geloof ik heilig in. Ik merk het in de

praktijk. Ik zie het aan de blije gezichten van de studenten. Ik vind het zo mooi om te zien hoe ze met elkaar omgaan, hoe ze met elkaar in contact staan. Er zijn ook studenten die zich om mij bekommeren. 'Zuster', u werkt zo hard, rust u wel goed uit?', zeggen ze dan. Op zulke moment kan ik als een kind zo blij zijn. Dan kijk ik om me heen en voel ik me trots. Dan zeg ik: dank U wel, Heer."

God voorziet

Na een paar uur nemen we afscheid van elkaar en verzamelen alle op dat moment aanwezig studenten zich voor een groepsfoto. Natuurlijk moet zuster Audrey er ook bij. Wat opnieuw opvalt, is het gevoel van eenheid in de groep. De warme band tussen de studenten en zuster Audrey is niet alleen uitgesproken, maar ook echt voelbaar aanwezig. Bij het maken van de foto hoeven we niet te vragen of de studenten even willen lachen. Ze stralen al. God voorziet, en ziet om. Het ZZg voelt zich genodigd en geroepen om daarbij aan te sluiten.

Het ZZg helpt mee. En u?

Soender Singh is dringend toe aan noodzakelijke renovatie van een van de gebouwen. Denk aan nieuw sanitair, nieuwe ramen en kozijnen en flink wat potten verf voor binnen- en buitenwerk. Ook moet de gemeenschappelijke studieruimte worden vernieuwd en is er behoefte aan nieuw inventaris. De kosten hiervoor worden geraamd op zo'n € 24.000. Dit kan het internaat zelf niet volledig opbrengen. De directeur doet haar best met lokale fondsenwerving door steevast naar donaties te zoeken en dat lukt soms redelijk, maar het is niet genoeg om de geplande noodzakelijke renovatie van te bekostigen.

Helpt u mee? Uw steun hiervoor is van harte welkom. Een gift overmaken kan op www.zzg.nl/soendersingh of via IBAN NL74 RABO 0375 2169 36 t.n.v. ZZg te Zeist o.v.v. Soender Singh.

Scan de QR-code voor videointerviews van studenten en de directeur van Soender Singh. www.zzg.nl/soendersingh

Foto's: ZZg

